

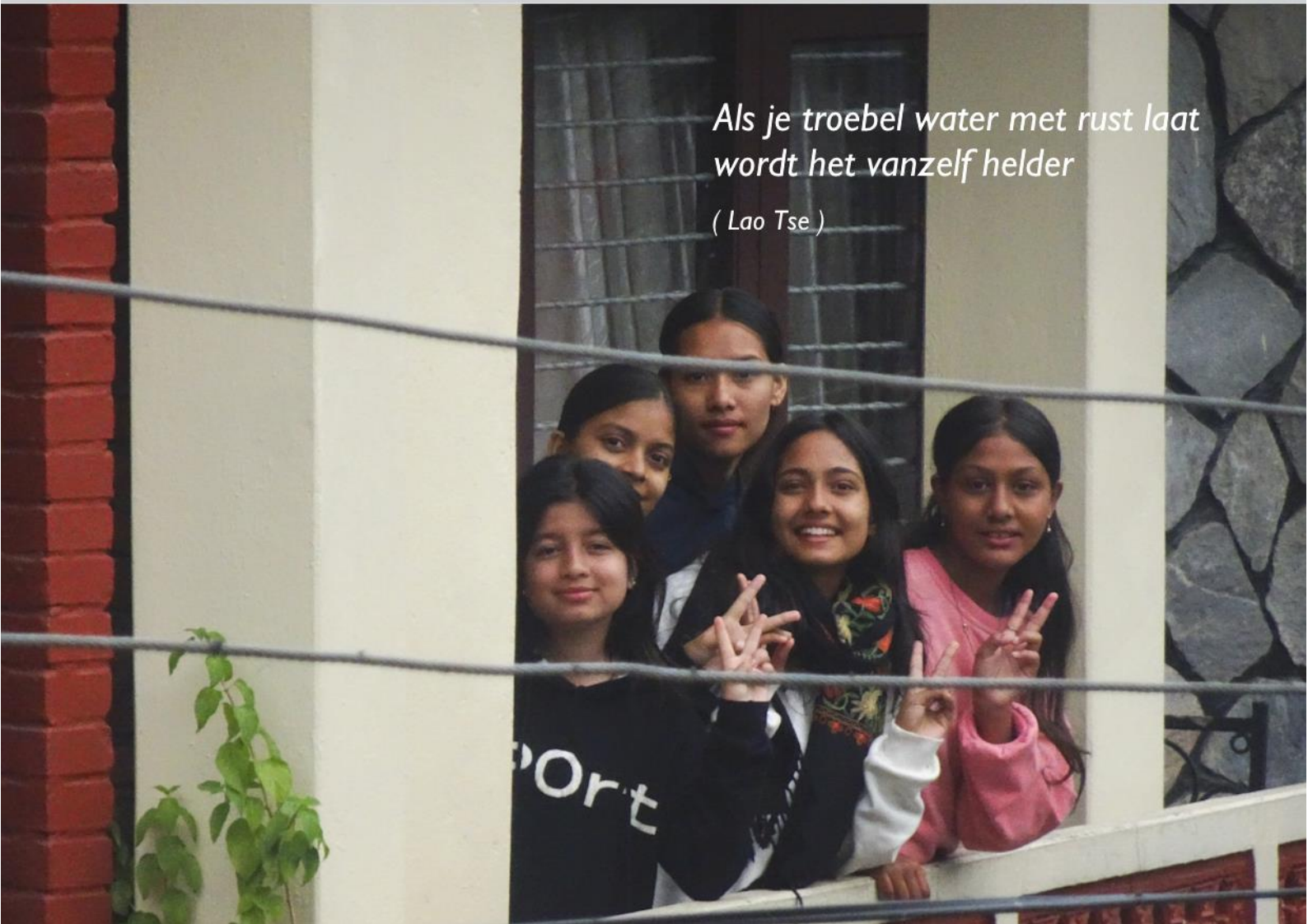
BIKAS

FOCUS OP NEPAL

Tijdschrift voor ontwikkelingssamenwerking in Nepal
Driemaandelijks tijdschrift van BIKAS Association v.z.w.
Vol.29, n°1 – januari / februari / maart 2018
Afgiftekantoor GENT-X Erkenning : P206908

*Als je troebel water met rust laat
wordt het vanzelf helder*

(Lao Tse)

LINKSE ALLIANTIE KOMT ZEGEVIEREND UIT DE VERKIEZINGEN

Terwijl de Nepalezen in oktober 2017 het Dashain festival vierden, kondigden de twee belangrijkste communistische partijen, de Communistische Partij van Nepal – Unified Marxist Leninist (CPN-UML) en het Maoist Centre (MC), aan dat zij een Linkse Alliantie zouden vormen voor de aanstaande federale en provinciale ver-

kiezingen. Zij maakten ook bekend dat ze werk zullen maken van een formele fusie van de twee partijen na de verkiezingen. Deze zet kwam als een verrassing voor velen, waaronder het Nepalees Congres (NC), de grootste partij in het ontbonden parlement met wie het Maoist Centre een coalitieregering aan het leiden was.

De stemrondes voor de tweevoudige verkiezing – parlement en provincies – werden gehouden op 26 november en op 7 december. In totaal werden 15 miljoen mensen geregistreerd als kiesgerechtigde kiezers en dat in een land met een bevolking van 28 miljoen inwoners. In de eerste fase werd de verkiezing gehouden in 32 districten, waarvan de meeste gelegen in de heuvelachtige en bergachtige gebieden, waar 65 procent van de kiezers gebruik maakten van hun burgerrechten. In een tweede fase werden peilingen gehouden in 45 districten in de heuvels en in de zuidelijke vlakten van de Terai/ Madhes waar een opkomst werd geregistreerd van 67 procent van de kiesgerechtigden. De verkiezingen brengen ook de eerste zittingen van de eerste provinciale afgevaardigden tot stand, zoals uiteengezet in de nieuwe grondwet die tot doel heeft de macht van de topzware centrale overheden te verdelen in zeven nieuw opgerichte provincies.

De Kamer van Volksvertegenwoordigers bestaat uit 275 leden, waarvan 165 rechtstreeks onder het FPTP systeem (first-past-the-post *), terwijl de overige 110 via het systeem van proportionele (evenredige) vertegenwoordiging (PR) worden doorverwezen. Het Hogerhuis of het Nationaal Congres, bestaat uit 69 zetels.

Slechts zes vrouwen werden verkozen onder het FPTP systeem van de in totaal 165 zetels, dit is slechts 3,64 procent. Er waren slechts 146 vrouwelijke kandidaten voor het parlement onder het FPTP systeem op een totaal van 1945 kandidaten. Volgens de nieuwe grondwet moeten de politieke partijen zorgen voor een vertegenwoordiging van 33 procent vrouwen in het parlement. Daarom zal het tekort in het FPTP worden gecompenseerd door meer vrouwen te nomineren onder het systeem met proportionele vertegenwoordiging (PR).

De Linkse Alliantie bemachtigde duidelijke meerderheden in zowel de federale 'twee kamer' structuur – Huis van Afgevaardigden en Nationaal Congres – als in de provinciale assemblees. Van de 275 leden in de Tweede Kamer zijn er 174 voor de Linkse Alliantie (121 voor CPN-UML en 53 voor MC) het NC behaalt slechts 63 zetels. Rastriya Janata Party Nepal (RJPN) en Sanghiya Samajbadi Forum (SSF), de twee Madhes partijen wonnen respectievelijk 17 en 16 zetels. Aangezien het Hogerhuis, de Nationale Assemblee de meeste zetels behaald heeft in de provincies, geven de verkiezingsresultaten duidelijk aan dat de Linkse Alliantie de controle heeft over het parlement in zijn totaal. Zo klonk het nieuws.

CPN-UML voorzitter K.P. Sharma Oli (65) wordt op grote schaal getipt als de volgende premier nadat het nieuwe parlement gevormd zal zijn. Maoïstenleider Prachanda zal waarschijnlijk ook aanspraak maken op de post. Oli heeft gezworen een regering te vormen die haar volledige termijn van vijf jaar zal uitzitten, iets wat geen enkele premier heeft kunnen bereiken sinds het herstel van de parlementaire monarchie in 1990. In zijn campagne heeft hij gesproken over uitbreiding van het Chinese spoorwegnet naar Nepal, de verdere uitbouw van hydro-elektriciteit, modernisering van luchthavens en luchtverkeer en andere infrastructuurprojecten die uiteindelijk zullen leiden tot het creëren van banen. Nepal is een natuurlijke buffer tussen India en China. De Linkse Alliantie wordt beschouwd als pro-China en het regerende Nepalees Congres als pro-India. De nieuwe regering zal echter gedwongen worden om pragmatisch te zijn in het handhaven van een geopolitieke balans met de beide landen.

Eerder in de loop van vorig jaar werden de verkiezingen op lokaal niveau in drie fasen gehouden van mei tot september 2017. CPN-UML kreeg controle over 296 van de totaal 753 instellingen en MC op zijn beurt won er 106. Vandaar dat de politieke partijen die later de Linkse Alliantie vormden, zeggenschap hebben over 402 lokale instanties, wat ook een duidelijke meerderheid is.

De peilingen tonen aan dat een belangrijke stap is gezet in de richting van de uitvoering van de nieuwe grondwet die een bijna tien jaar durende overgang van een hindoe monarchie naar een seculiere federale democratie afbakt, een tijdspanne die nog eens werd voorafgegaan door een jarenlange gewapende opstand van de maoïsten waarbij meer dan 17 000 mensen omkwamen... Kortom een periode van langdurige politieke instabiliteit die ook de wederopbouw belemmerde na de verwoestende aardbeving die in 2015 het leven kostte aan 9 000 mensen.

Nepal kijkt vooruit naar een nieuw tijdperk van stabiliteit en groei.

Hem Chaulagain, Kathmandu

(*) De first-past-the-post is een methode waarbij de kiezers bij een stemming de kandidaat van hun keuze aangeven. De kandidaat die de meeste stemmen krijgt, wint, dit wordt beschreven als 'de winnaar neemt alles.'

TAKAM

INHULDIGING VAN DE SHREE TAKAM SECONDARY SCHOOL.

In het Mygadi district aan de voet van de Dhaulagiri en de Annapurna ligt Takam. Trekkers of klimmers op weg naar één van de hoogste bergen ter wereld, de Dhaulagiri, passeren dit mooi gelegen dorp. Nog maar sinds een paar jaar is Takam vanuit Beni nu ook met een bus te bereiken, weliswaar langs een weg in zéér slechte staat.

Zes jaar geleden bouwde Bikas hier een middelbare school. Dit gebeurde op vraag van Gyan Bahadur BK die afkomstig is van Takam maar die al lange tijd in België woont. Samen met de dorpsbewoners realiseerden we de bouw van tien klassen. Bikas sponsorde voor twee derde dit project en een derde werd door de dorpsbewoners zelf bijgedragen. Sommigen leverden hiervoor arbeid, anderen zorgden voor transport of water en nog anderen gaven een financiële bijdrage. Bij Bikas vinden we het belangrijk dat een project samen met de lokale mensen wordt gedragen. Zo wordt dit 'hun project', het zal beter geapprecieerd worden en men zal er in de toekomst ook veel meer zorg voor dragen. Het is mooi om zien hoe dit project werd verwezenlijkt en hoe belangrijk deze school voor deze gemeenschap is.

Op 30 november 2017 had dan eindelijk de officiële inhuldiging plaats. Als voorzitter vertegenwoordigde ik met veel plezier onze vzw BIKAS.

Voordat de feestelijkheden begonnen, mocht ik meer dan 100 bedankingscertificaten tekenen die nadien persoonlijk aan de

plaatselijke sponsors werden gegeven. Niet alleen betuigde men eer aan Bikas voor onze steun maar bedankte men ook de helpers van het dorp.

Rond 11 uur wachtte de lokale muziekbond mij op aan de ingang van het dorp en begeleidde mij tot aan de school. De 250 schoolkinderen samen met een paar honderd dorpsbewoners vormden een lange sliert mensen om mij te verwelkomen en te eren.

Talrijke bloemenkransen werden over mijn hoofd gehangen of ik kreeg losse bloemetjes in mijn hand geduwd, telkens onder de gebruikelijke 'namaste' begroeting. Als de bloemenkransen te zwaar begonnen te wegen of mijn gezichtsveld dreigden te verstoren, werden er enkele verwijderd zodat men mij weer vlijtig verder kon versieren. Mijn nekspieren werden serieus op de proef gesteld terwijl ik het gevoel had dat ik een wandelende bloemenstruik was.

Tenslotte begeleidde men mij naar het podium waar het schoolhoofd mij officieel verwelkomde. Nadat het Nepalees volkslied uit volle borst werd gezongen, volgde de ene speech na de andere. Ik werd op een stoel gezet en kreeg naast (nog eens) bloemen, een sjaal en een bedankingscertificaat. Dan was het tijd om het rode lint door te knippen en hiermee de school officieel als geopend te verklaren. Ik mocht een bedankingsplaat onthullen waarop voor eeuwig de naam van Bikas staat en zo blijft onze VZW voor altijd verbonden met de bouw van de school in Takam.

Nadat ik zelf een speech geven had, mocht ik meehelpen met de uitreiking van de bedankingscertificaten waarbij iedereen om beurt naar voren werd geroepen. Met dans en muziek werd deze

ONZE PROJECTEN

festiviteit opgeluisterd en werd dit een onvergetelijke dag, niet alleen voor dit dorp maar zeker ook voor mij.

Het was een hele eer dat ik deze inhuldiging mocht meemaken. Bedankt mensen van Takam, bedankt aan alle leerkrachten en leerlingen van de school voor deze hartverwarmende ontvangst en dit zeer speciaal en respectvol eerbetoon. In naam van Bikas wensen we de Shree Takam Secondary school veel succes bij de opleiding van de jongeren van Takam die hier de kans krijgen om zich te ontplooiën. Proficiat aan iedereen die zich voor deze school inzette, een project om fier op te zijn!

*Betty Moureaux,
Voorzitster Bikas*

HET EZELSPAD

INWIJDING VAN HET EZELSPAD OP 14 OKTOBER 2017

Met z'n twintigen, na een zevendaagse voettocht van Phedi naar Ghorepani, met een bezoek aan Poon Hill (mooie zonsopgang), daalden we af naar Nayapul waar een bus ons tot Beni bracht. Pas gearriveerd - we hadden nog maar juist een stoel genomen om even te verpozen met een 'lemon soda' - kwam de secretaris van het constructiecomité ons al verwelkomen om het programma van de inauguratie van het Ezelspad 's anderendaags te bespreken. (De tamtam gaat daar heel snel.)

We hadden begrepen dat we zouden afgehaald worden aan het hotel, maar dat bleek uiteindelijk niet het geval. We zijn dan maar op eigen initiatief naar het afgesproken punt gegaan. Vanaf de oversteek over de rivier hoorden we de fanfare al toeteren en zagen we een menigte mensen. Het leek wel of iedereen van de bovenliggende dorpen aanwezig was.

Na een eerste toespraak, de nodige bloemenkransen en rode verf (zonder rood poeder geen feest) was het aan ons om het gebruikelijke rode lint door te knippen en de gedenkplaat te onthullen. Hierna werden we uitgenodigd om het Ezelspad te beklimmen. En dat na zeven dagen trap op trap af tijdens de voettocht, je kan het je wel inbeelden!

Even ter herinnering ongeveer 500 m hoogteverschil, vroeger een bergpaadje van nog geen halve meter breed nu een pad van twee meter breed, 1,315 km lang en 1663 traptreden.

Iets meer dan halweg was er een pauze met drinkwater voorzien. Hier bevindt zich ook een overdekte plaats voor de gebruikers van het pad. Op deze hoogte is er ook de afsplitsing naar de school in Majhafant, die hebben we dan ook genomen. Deze afsplitsing is 355 m lang en bestaat uit 423 treden. Boven aangekomen, na nog even wat gerust te hebben, werden we meegenomen naar de plechtigheid iets verderop. Heel het plein zat vol met mannen, vrouwen, kinderen, jong en oud. Gelukkig kregen we een stoel aangeboden in een lommerrijke omgeving want de zon brandde als nooit tevoren.

Zoals bij elk feest werden er toespraken gehouden, afgewisseld met dansen van jonge dames en meisjes. Er werden ook diploma's uitgereikt aan ieder die een bijdrage geleverd had aan de bouw van het pad.

Om af te sluiten werden wij ook ten dans gevraagd, waar de bevolking meer van genoten heeft dan wijzelf. Waarschijnlijk hadden ze dat nog nooit gezien. Nadien werden we uitgenodigd op de lunch (vier uur in de namiddag). Wij kunnen je verzekeren dat deze door elke deelnemer gesmaakt en zeer geapprecieerd werd.

Een uurtje later stapten we via de rijstvelden naar het punt waar het Ezelspad boven aankomt en daalden we af naar het beginpunt om in de schemering richting hotel te trekken. Moe maar voldaan en blij dat ook dit project zoveel mensen geholpen heeft.

Jill en Karel

ONZE PROJECTEN

DECEMBER 2017

Zoals je in het reisverslag kan lezen, waren ex-voorzitster Jill Vervoort en ondervoorzitter Karel Arets samen met een groep Vlamingen op bezoek in Beni waar het Ezelpad ligt. Na de felle moessonregens van vorige zomer was het pad op bepaalde stukken serieus beschadigd en waren herstellingswerken nodig. De dorpelingen hebben met de steun van Bikas deze restauratie tot een goed einde gebracht.

Het herstel van het pad werd samen met de Belgische gasten uitbundig gevierd.

In december vorig jaar bracht ook Bikas voorzitster Betty Moureaux een bezoek aan het Ezelpad. Er kwam een vraag van het lokaal bestuur om het pad met 280 meter te verlengen, zodat het verdere aansluiting zou geven naar de school en het dorp dat hoger gelegen is.

Op de bestuursvergadering van 16 december werd deze aanbesteding goedgekeurd en zullen deze werken in 2018 worden uitgevoerd.

Wie ooit in Beni komt, kan dit pad zeer gemakkelijk herkennen als een grote witte streep die tegen de oostelijke bergflank ligt. Ter hoogte van de Kalipul-brug die over de Kali Gandaki rivier gaat, staat de rode toegangspoort.

ONZE PROJECTEN

OP SCHOOLBEZOEK IN HAKU – NESING!

Begin november vorig jaar keerde ik samen met Ngawa, een vriende berggids en Lakpa Sherpa, de architecte terug naar Nasing. Een jaar geleden had men mij in Nasing gevraagd om te helpen met het bouwen van een nieuwe school. De vorige was door de aardbevingen van april/ mei 2015 volledig verwoest.

Nadat we de noodzakelijke administratieve mallemol doorworsteld hadden en uiteindelijk toestemming hadden gekregen, waren we in september 2017 daadwerkelijk met de bouw van de school begonnen.

Het plan van vier klassen was ondertussen vervangen door een tweeklassengebouw aangezien de regering in de toekomst de intentie heeft om hier twee klassen te bouwen.

Dit regeringsbesluit gaf voordelen want zo konden we niet één maar twee scholen gaan bouwen en dus ook twee dorpen blij maken. Als Nasing volledig afgewerkt is, kunnen we met de bouw van het schooltje in Sano Haku beginnen, een dorpje dat ook tot de Haku-gemeenschap behoort en dat op een uurtje wandelen van Nasing ligt.

We waren nog maar juist in Dhunche aangekomen of een vrachtwagen met goederen, bestemd voor de school van Nasing, hield er halt. We besloten mee te rijden om also diezelfde dag nog tot in Grey te geraken, waarmee we vele uren klimmen uitspaarden. Het werd een nachtrit met vier mensen dicht bij elkaar geperst in de cabine van de vrachtwagen, terwijl Ngawa de koude en het stof mocht doorstaan achteraan in de laadbak.

Na ontelbare bochten en een leuke band kwamen we rond 22 uur in het pikkedonker in Gatlang toe. We haalden de lodge-uitbaatster uit haar bed en een uurtje later verorberden we een heerlijke dhal bhat met verse groenten en de geliefde lokale linsensaus.

Het werd een korte nacht want tegen zes uur waren we weer op weg om vlakbij de pas de goederen te lossen. We hielpen even mee en begonnen dan aan de korte klim tot het hoogste punt. Vanaf hier was het nog een paar uur afdalen tot Nasing dat we al vlug tegen de bergwand konden zien liggen. Met enige moeite konden we de plaats onderscheiden waar men de school aan het bouwen was.

Toen we dichterbij kwamen, zagen we een 15-tal mensen die met de bouw bezig waren. Men keek even op om te groeten maar toen ze zich realiseerden dat ik het was, werd het werk voor die dag gestaakt en werd er tijd genomen voor overleg.

Dawa Singi, een handige dorpsbewoner en ondertussen gepromoveerd tot hoofdbouwmeester, leidde me met plezier rond en vertelde enthousiast over hun werk. De veertig dagen training die men voordien gekregen had om te leren aardbevingsbestendig te bouwen, kwam nu goed van pas.

Het was een groot genoegen om te zien dat de mensen van het dorp nu zelf hun eigen school konden bouwen volgens de plannen van de 25-jarige architecte Lakpa Sherpa.

Aangezien Lakpa onmogelijk altijd aanwezig kon zijn, was het nodig om een coördinator en een ingenieur constant in Nasing te hebben. Zij moeten ervoor zorgen dat de bouwplannen zoals

beschreven ook zo uitgevoerd worden en dat alles vlot verloopt. En het mag gezegd worden, alles verliep vlot. De eerste muren, een meter hoog, van de school waren gebouwd en dat zag er al goed uit.

Dawa Singi beloofde me dat als ik twee weken later met mijn groep zou komen, de ruwbouw zo goed als klaar zou zijn. Ik was heel benieuwd!

Twee weken later keerde ik terug met een Anders Reizen groep van twaalf Vlamingen die deze school mee gesponsord hadden. Toen we de steile klim naar het dorp naderden, steeg de spanning en tot mijn grote verbazing stond daar inderdaad de bijna volledig afgewerkte ruwbouw van de school.

In de late namiddag zaten de bouwvakkers te kijken naar die rare toeristen die puffend hun dorp bereikten, maar nog meer zaten ze te genieten van hun prestatie waar ze terecht trots op mochten zijn.

Dawa Singi liet met veel plezier hun school zien en legde uit wat er nog allemaal moest gebeuren. Vervolgens werden we begeleid naar het dorp waar er speciaal voor ons een pas gemaakte tafel was gedekt. Het zaagsel lag nog op de grond en waar ze deze gevonden hadden, weet ik nog altijd niet maar er stonden ook twaalf plastic stoelen. Tot op die dag had ik in Nasing nog nooit een stoel gezien.

Ook had men gastenkamertjes ingericht om voor het eerst in Nasing toeristen te ontvangen. Er werd nog vlug een slot aan een deur bevestigd en een elektriciteitsdraad tot aan het plafond geleid. Geen schakelaar maar gewoon de lamp aandraaien bracht licht in de duisternis.

We kregen op verschillende locaties een bed toegewezen en ik mocht zoals vorig jaar terug in het aardbevingsbestendig huis van Dawa Singi slapen. Dit was één van de 30 bouwpakketten die we na de aardbeving aan de dorpelingen gaven waarmee ze een tijdelijk huis konden bouwen.

Na de dahl bath, die we gezamenlijk in één van de grotere huizen aten, werd er een kampvuur gemaakt en werden we verrast door Tamang zang en dans. Het hele dorp was naar het plein gekomen om mee te doen en om een blik op die vreemde maar welgekomen gasten te werpen.

Dawa Singi nam zijn zelfgemaakt snaarinstrument en speelde en zong voor ons in zijn eigen Tamang dialect enkele prachtige liederen. Ondanks de frisse avondtemperaturen was het heel hartverwarmend om dit te mogen meemaken.

Weinige toeristen zijn ooit getuige geweest van dit spontane optreden en zeker niet in Nasing. De lokale drank, rakshi en snoepjes voor de kinderen gingen rijkelijk rond en ik hoorde geregeld mijn naam noemen. Blijkbaar was ik het die trakteerde en 's anderdaags zou ik de rekening dan ook aangeboden krijgen.

De volgende dag verlieten we Nasing na de nodige bedankingen om met een goed gevoel via Sanu Haku en Thulo Haku naar Dhunche te wandelen. Het werd een lange en pittige dagtocht maar met de nodige begroetingen en bedankingen van de dorpsbewoners onderweg werd dit een waardige afsluiter van een unieke groepsreis door Langtang en Haku.

We laten deze afgelegen Tamang gemeenschap achter ons en we zijn tevreden en trots om wat de lokale mensen en wij samen met BIKAS hier in Haku en de deeldorpen konden realiseren. Met eigen ogen konden we zien wat er al gedaan werd én wat er ook nog moet gedaan worden.

Bij deze dan ook een oprechte 'dank je wel' aan degenen die dit project steunden.

Hoe het verder ging ... januari 2018 en de toekomst ...

De dag na ons verblijf vervulde men de ruwbouw en dan lag alles ten gevolge van de verkiezingen een tijdje stil.

Ondertussen werden in Kathmandu de deuren en vensters gemaakt en samen met de stalen dakconstructie werden deze tegen half december geleverd.

Eind januari kreeg ik nieuwe foto's van de school toegestuurd en mijn verbazing was zeer groot toen ik zag dat ondertussen de deuren en vensters geplaatst waren en dat ook het dak er op lag. Ook had men het gebouw gepleisterd, de vloer gelegd en men had zelfs de school een mooie rood-witte kleur gegeven.

Niet te geloven maar toch waar, daar stond in Haku - Nesing 'onze school' bijna helemaal afgewerkt te pronken!

Samen met André, de Belgische burgerlijk bouwkundige ingenieur die ons al gedurende het hele bouwproces geadviseerd had, werd alles in detail bekeken.

Hier en daar moet er nog wat aangepast en afgewerkt worden maar ook hij was verbaasd dat er op zulke korte tijd een deftige school was gebouwd. Daarbij niet te vergeten dat de omstandigheden niet zo eenvoudig en optimaal zijn om in zo een afgelegen regio te bouwen, dit met mensen die zoiets voordien nog nooit hadden gedaan.

Er moeten nog toiletten komen en een muurbescherming geplaatst worden dit om te vermijden dat er grondverschuivingen zouden zijn achter het schoolgebouw. Ook moet er nog elektriciteit gelegd worden en de aansluiting hiervoor.

Het grootste werk is gedaan en zo kunnen de kinderen van Nesing spoedig hun nieuwe school in gebruik nemen.

Ondertussen vragen de kinderen van het nabijgelegen Sano Haku wanneer we starten met de bouw van 'hun' schooltje.

Nog eventjes geduld ... als de werkzaamheden in Nesing volledig klaar zijn en als ons spaarpotje weer centjes krijgt, beginnen we spoedig aan hun schooltje.

Wij kijken vooruit naar hoe het verder zal gaan. 2018 is alvast mooi begonnen en dit met de hulp van vele mensen! Bedankt iedereen die ervoor zorgde dat we al zoveel konden realiseren.

Jouw steun blijft welkom op het rekeningnummer van BIKAS BE32 2200 7878 0002 met vermelding HAKU (niet vergeten!).

De kinderen van Haku zijn iedereen zeer dankbaar voor de kans op onderwijs die ze krijgen in hun eigen dorp.

*Dhanyabad,
Betty Moureaux, Voorzitster Bikas*

ONZE PROJECTEN

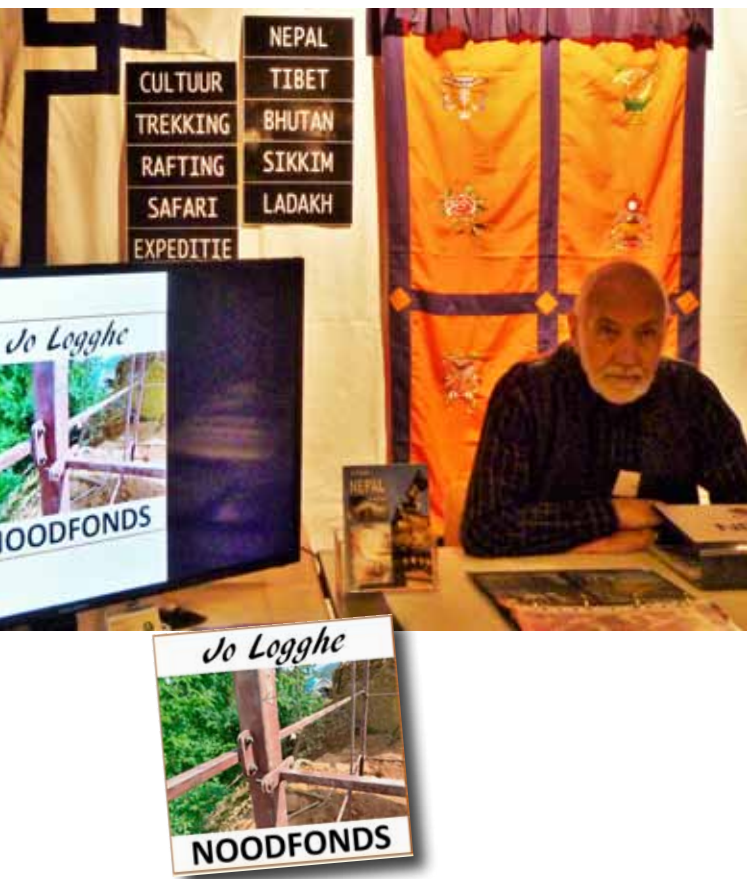
JO LOGGHE NOODFONDS

Nadat onze Nepalese ngo-partner HCI (Himalayan Climate Initiatives) zijn project 'Resilient Homes' na de bouw van 700 huizen heeft stopgezet, gaan zowel HCI als het Jo Logghe Noodfonds verder met een nieuw project. We berichtten hierover al in ons vorige tijdschrift.

Er zal worden verder gewerkt in Lakhuri Bhanjyang, een Tamang dorp op zowat 18 km van Lalitpur (Patan). In dit door de aardbeving zwaar getroffen bergdorp (2094 m) werden reeds 30 'resilient homes' gebouwd. Het project wordt nu in de eerste plaats uitgebreid met het herstel van de watertoevoer. Verder staat er nog woningbouw op het programma, ondersteuning van de landbouw en opleiding van vrouwen.

We hopen jullie in een volgend tijdschrift meer details te kunnen geven over de vorderingen ter plaatse.

We waarderen jullie steun dan ook ten zeerste. Je kan je bijdrage storten op de rekening van Bikas BE32 2200 7878 0002 met de vermelding 'Jo Logghe Noodfonds'.

PARAMENDO ECO FARMING

Angnima Tamang, de bezieler achter de ecologische boerderij Paramendo in Barkhu in de Langtang regio, denkt er aan van zijn woning herop te bouwen zonder de steun van de overheid, steun waar hij nu al meer dan twee jaar op wacht.

Ondertussen staat het leven op en rond de boerderij niet stil. Van de kiwi planten die hij het afgelopen jaar heeft kunnen kweken, heeft hij het plantgoed gedeeld met zijn broer en een in de buurt wonende landbouwer. Beiden toonden veel interesse voor de in Nepal niet-alledaagse fruitsoort.

Met de bijen ging het niet zo goed. De korven die bevolkt waren met een bijensoort die niet inheems is in de streek, hebben de vorige winter niet overleefd. Angnima heeft daarom een deel van zijn korven weggegeven aan enkele dorpingen in de hoop dat ze tijdens het warmere seizoen bevolkt zullen worden met inheemse bijen. Als dat plan lukt, dan zal hij van vrienden nieuwe bijenkolonies krijgen die terug intrek kunnen nemen in Paramendo.

Voorlopig dit beknopte nieuws omdat in het winterseizoen de boerderij en zijn bewoners een pauze hebben ingelast. Angnima zit ondertussen niet stil en geeft cursussen imkerij her en der te lande waar ze zijn reputatie ondertussen al kennen.

THE BRICK CHILDREN SCHOOL

Eind augustus vorig jaar reisde een groepje van vier vrijwilligers af naar Nepal en vandaaruit verder door naar Tibet. Ze kwamen eind oktober terug met heel wat nieuws en met nieuw filmmateriaal.

Vooraleer ze aan hun tocht door Tibet begonnen, bezochten ze eerst de Brick Children School en het nieuwe Cerebral Palsy Centrum (CPC).

De ngo Kopila Nepa, speciaal opgericht voor de Brick Children School, vierde op dat ogenblik het vijfde jaar van hun stichting. Er was lekkere taart voor iedereen. De kinderen van de zomerklassjes, de kinderen met een beperking van de Cerebral Palsy afdeling, de ouders, de leerkrachten en de bezoekers uit België allen gezellig bij elkaar.

Uit de gesprekken met de leerkrachten, de medische staf en met de twee hoofdverantwoordelijken Anita en Bimal, konden we al snel opmaken dat naast het succes van de Brick Children School nu ook het CPC in de ruime omgeving van Siddhipur – Sanagoan – Tikathali bekend is bij de plaatselijke gemeenschappen. We kunnen spreken van een succes. Elf kinderen worden behandeld op basis van dagverpleging. Elke dag zijn er tussen de vijf en zeven kinderen samen met hun moeders in behandeling. Het is intens werken voor de huidige vier medewerkers.

Het Kopila Nepa team zet zich nu al meer dan vijf jaar in om kwalitatief onderwijs te bieden aan zowel de Brick Children in het droge seizoen als aan de kinderen uit de wijde omgeving tijdens de zomerklassjes in het regenseizoen. Zo blijft de school dus twaalf maanden per jaar open. Naast het dagonderwijs zijn er ook naaiklassen voor de vrouwen en avondonderwijs.

Het Kopila Nepa team organiseert op regelmatige basis oudercontacten, themabijeenkomsten voor vrouwen met diverse onderwerpen zoals gezinsplanning, info over de menopauze, voorlichting, borstkankerpreventie. Er is een halftijdse spraaktherapeute aangesteld en de dokter komt twee maal per week langs. Er wordt ook nauw samengewerkt met de Rotary van Patan.

De vrijwilligers van de BBCSF hebben met de vertegenwoordigers van de ngo Kopila Nepa een nieuwe MOU (memorandum of understanding) afgesloten voor het komende jaar. Hierin werden fondsen voorzien voor werkjaar 2017 – 2018. Onze Welshe partners blijven de Brick Children School steunen en nemen het onderwijsprogramma en de lonen van de leerkrachten op zich.

Overzicht van de jaarwerking van de Brick Children School

In het begin van het droge seizoen (midden oktober), wanneer de oogst binnen was en de gastarbeiders vanuit hun bergdorpen waren afgezakt naar de steenbakkerijen, hebben de leerkrachten contact gemaakt met de gezinnen. In totaal zijn er nu 79 kinderen ingeschreven in de school, waarvan 44 jongens en 35 meisjes. Ze komen allen uit vijf steenbakkerijen in de buurt. Sommigen komen te voet naar school maar de meerderheid wordt opgepikt door het busje van Kopila Nepa (destijds gefinancierd door BBCSF). Het wordt maximaal ingezet, drie ritten 's morgens en drie ritten 's avonds. De mogelijkheid wordt onderzocht of er een grotere bus kan worden ingezet.

Wales heeft dit jaar een budget voorzien voor 80 leerlingen. Maar er is momenteel meer vraag dan aanbod. In principe kan de school maximum 100 leerlingen aan.

Het medisch onderzoek is voorbij en er werden inentingen gedaan tegen polio. Bij een aantal kinderen werd tbc vastgesteld en die worden behandeld. Ook enkele ouders waren besmet.

De eerste ouderbijeenkomst werd gehouden net na de inschrijvingen in de school. Door de leerkrachten van het Kopila Nepa team werd een overzicht gegeven van het leerprogramma en de samenwerking tussen ouders en school.

Een eerste schijf van 5 000 euro werd via de schatbewaarder van Bikas op 4 december 2017 overgemaakt voor de werking van het schooljaar 2017-2018. Een tweede schijf van 5 000 euro volgde in januari van dit jaar.

Satellietklassen van de Brick Children School

Momenteel zijn er twee klassen opgericht die actief zijn in de omgeving van Bhaktapur. De klas in Chhaukel dicht bij Chhaling is recent gestart. Er zullen dit jaar nog vier extra klassen worden opgestart in de regio. De ngo Kopila Nepa werkt daarvoor samen met Street Child en BeChild uit Duitsland.

De nood aan extra scholen is zeer groot in de regio. In heel Nepal wordt massaal gebouwd. De steenbakkerijen draaien op volle toeren en steeds meer mensen komen er werken. Daarnaast is er ook een grote migratiebeweging vanuit de bergdorpen naar de stad en de randgebieden. Steeds meer gezinnen willen zich vestigen in en rond de grotere steden. Vooral de jongere bevolking trekt weg uit de hogere en verder gelegen berggebieden. De komende jaren

ONZE PROJECTEN

zal er dus sterk moeten worden ingezet op extra scholen in heel wat regio's rond Kathmandu.

De naaiklassen in de Brick Children School

Na de schooltijd organiseert het Kopila Nepa team naaiklassen waar nu 23 vrouwen opleiding volgen. De cursussen duren zes maanden en na drie jaar krijgen ze een certificaat als naaister. Verschillende jonge vrouwen zijn na hun opleiding al een eigen thuisatelier begonnen met financiële micro steun van Kopila Nepa. Een naaimachine is het begin.

Overzicht, werking en verantwoording van het Cerebral Palsy Centrum – CPC

In alle klassen werd aan de Brick Children een speciale les gegeven in verband met de aanwezigheid en de integratie van een afdeling voor kinderen met een beperking in (naast) de school. De leerkrachten brengen de leerlingen van de Brick Children school in nauw contact met hun leeftijdsgenoten met een beperking. Het CPC centrum maakt op die manier deel uit van de leefgemeenschap in en rond de Brick Children school.

Dagelijks zijn er vijf kinderen met een beperking aanwezig in de dagverpleging en in de therapie afdeling. Drie andere kinderen kunnen dagelijks terecht in de klas. De meeste kinderen met een beperking zijn er medisch gezien zeer erg aan toe. De moeders komen samen met de kinderen naar het centrum, sommigen worden opgehaald door het Kopila Nepa team. De helft van de ouders van deze kinderen behoren tot de allerarmsten, de dalits.

Ook in het CPC centrum is het volledig medisch onderzoek van de kinderen achter de rug. Verder worden ze tweewekelijks opgevolgd door een dokter. Zowel de leerkracht als de twee therapeuten in het CP centrum verrichten zeer goed werk.

Ook de bijstand aan de ouders met een kind met een beperking wordt niet vergeten. De toestand waarin sommige ouders leven is dikwijls schrijnend. Daarbij komt dan ook nog de zware last om dragen voor de verzorging van hun kind. Psychologisch bijstand is dikwijls nodig, om niet te spreken van zelfmoordpreventie. Bij afwezigheid gaat een dokter de toestand thuis controleren.

De samenwerking met SGCP, Self Help Group Cerebral Palsy, in Lalitpur verloopt uitstekend. De drie medewerkers in het CP centrum van de Brick Children School krijgen regelmatig ondersteuning en bijscholing van het SGCP. Het centrum voorziet in hulpmateriaal dat wordt gebruikt bij de behandeling van de kinderen. Ook de Rotary Club van Patan zorgde voor medisch hulpmateriaal.

Jullie kunnen de Brick Children School en het Cerebral Palsy Centrum steunen door je bijdrage te storten op de rekening van BIKAS BE32 2200 7878 0002 met de vermelding BCSF of Brick Children School. Fiscaal attest vanaf 40 euro.

VAN SCHOOL TOT SCHOOL

Ketaa keti, of is het keti ketaa? (Jongens en meisjes, of is het meisjes en jongens?)

Over emancipatie in het werkveld van CEPP

CEPP, het Centre for Educational Policies and Practices, wil in afgelegen en achtergestelde dorpen het (gratis) staatsonderwijs verbeteren, leraren waarderen en motiveren, ouders informeren rond het belang van onderwijs en rond hun rechten, en het (onderwijs)beleid in heel Nepal beïnvloeden.

Hun motto is 'Education is a Light' en ze gaan ervan uit dat onderwijs ongelijkheid tegengaat.

Zij begeleiden 33 scholen in Inner Terai, de overgang tussen de laagvlakte in het zuiden en het laaggebergte, een gebied vol etnische minderheden die in de overwegend hindoeïstische maatschappij dikwijls uit de boot vallen omdat zij onderaan het kastensysteem staan.

Ze begeleiden ook 11 scholen in Dolakha District, aan de grens met Tibet, een streek die erg getroffen is door de aardbeving van 2015, zowel materieel als psychologisch (veel trauma).

Gendergelijkheid en emancipatie zijn nergens ter wereld een evidentie, ook niet in Nepal.

We vroegen aan CEPP of er binnen hun werking aandacht is voor emancipatie:

"We zijn ons bewust van de genderverschillen in de maatschappij en in de scholen. We hebben ervoor gekozen om in het onderwijs te werken omdat we onderwijs beschouwen als 'a great equalizer of the conditions of people': onderwijs zorgt voor meer gelijkheid in de levensomstandigheden van mensen.

Eén van de belangrijkste activiteiten die we organiseren is nog steeds de samenkomst van de moeders van de kinderen, per klas, één keer per maand. We schatten hun rol naar waarde, vooral in het vormen van het gedrag van de kinderen. We appreciëren niet alleen hun zorg voor de kinderen.

De Mother Groups zijn een 'zijtak' van de SMCs, de School Management Committees en zijn een zeer krachtige vorm van participatie in deze overheidsscholen op het platteland. Het onderwijs is hier gratis, in tegenstelling tot de vaak heel dure privéscholen die je in steden ook vindt. Moeders zijn erg betrokken bij de opvoeding en het onderwijs van hun kinderen en ze worden hier ook gehoord. Het is een vorm van organiseren van vrouwen onderling, zo komen ze met elkaar in contact rond beleidsvoering in de lokale gemeenschap. Ze nemen spontaan initiatieven op, zoals de aanleg van een natuurlijke omheining van bamboe rond de speelplaats, aangevuld met lokale planten.

We organiseren ook samenkomsten en verkennende vergaderingen met vrouwelijke leerkrachten – over hoe ze zorg kunnen dragen voor zichzelf, meer zelfvertrouwen kunnen ontwikkelen en zich kunnen handhaven tegenover de mannen wanneer die geneigd zijn op hen neer te kijken en zich dominant op te stellen.

Natuurlijk omvat de inhoud van CEPP trainings ook hoe een leraar inclusie kan bevorderen, ook rond gender en harmonie in de klas.

Binnen Nepalese klassen kunnen verschillende (voor buitenlandse mensen moeilijker te detecteren) breuklijnen lopen: tussen arme/ minder arme kinderen, tussen jongens en meisjes, tussen kinderen van verschillende sociale klassen/ kasten enz. Meisjes durven soms geen goed antwoord te geven om de jongens niet te schouwen, leraren kunnen minder positief staan tegenover kasteloze kinderen of kinderen van etnische minderheden... Wij werken aan bewustmaking op dat vlak, vaak op een heel praktische manier, bijvoorbeeld door trainings rond voorlichting, relationele vorming, het maken van maandverband... Menstruatie is bij sommige groepen een taboe, meisjes worden in die periode soms zelf geïsoleerd (hoewel dat wettelijk verboden is).

Wij houden vergaderingen en vormingen met de vrouwelijke leden van de School Management Committees, over hoe zij een verschil kunnen maken in schoolvergaderingen en een standpunt kunnen innemen vanuit gender perspectief, bijvoorbeeld door te investeren in de bouw van toiletten, in plaats van muren te bouwen rond een schoolterrein. Het is nog niet verplicht maar we werken met de scholen al rond gendervriendelijke criteria, ontwikkeld door de overheid.

De School Management Committees zijn een belangrijk lokaal inspraakorgaan in de scholen. Ze bestaan uit directie, een aantal leraren, een aantal ouders, en andere mensen uit het dorp die begaan zijn met de plaatselijke school. Ze komen regelmatig samen om praktische zaken te bespreken en de kwaliteit van het gegeven onderwijs en de infrastructuur te bewaken. In veel Nepalese schooltjes (én dorpen) zijn toiletten nieuw, er zijn er (te) weinig en ze bieden geen privacy. Binnen de Nepalese cultuur is het proper houden van toiletten werk waarop neergekeken wordt. Het bouwen van een muur rond een school is een statussymbool, het kost handenvol geld dat beter zou geïnvesteerd worden in de bouw van hygiënische, veilige, gescheiden toiletten.

Het is niet toevallig dat we een aantal vrouwelijke leden hebben binnen ons team: we zorgen ervoor dat er minstens één vrouw is in elk van de werkeenheden. We geven tot op een zeker niveau de voorkeur aan vrouwen.

We begeleiden ongeveer 45 scholen, in verschillende districten. In elk van de districten is een lokaal CEPP-team werkzaam, met minstens één vrouw. Dat is een bewuste politiek. Vrouwelijke teamleden hebben immers een beter contact met moeders, meisjes, leraressen..."

Aanvullend op de verduidelijking door Teeka Bhattarai, initiatiefnemer van CEPP, willen wij nog onze *persoonlijke visie* meegeven: Vanuit onze eigen praktijkervaring (sinds 1985 in het basisonderwijs in Nepal en intensief sinds 2010 door elk jaar een vijftal trainings te geven op vraag van, in overleg met en in samenwerking met CEPP, aan gemiddeld telkens 30 andere leerkrachten uit telkens een 20-tal lagere scholen op het platteland) kunnen wij aanvullen dat

ONZE PROJECTEN

Directrice Sunita Lama en één van de leerlingen voor de vernieuwde school.

Shelter dichtbij Charikot, Dolakha District.

- vrouwelijke leerkrachten aanvankelijk op de achtergrond willen blijven maar door aanmoediging en waardering snel steeds meer inbreng hebben, heel creatief en doordacht waardoor ze het respect verwerven van de mannelijke leerkrachten in de groep...
- de houding van ouders tegenover hun dochters verandert: CEPP bespreekt met de ouders heel praktische zaken, bijvoorbeeld dat dochters evenveel nut hebben van een boekentas als zonen, dat dochters betere overlevingskansen hebben voor henzelf (en hun kinderen) als ze meer scholing kregen, dat de rok van het schooluniform niet zo praktisch is voor kinderen die lange afstanden afleggen langs slechte paden (bv in de moesson) en ze onder de rok een lange broek mogen dragen (de traditionele kledij is trouwens voor meisjes een losse lange broek met tuniek)...
- de luisterende en waarderende houding van de CEPP staff de leerkrachten en moeders bekrachtigt...
- CEPP aan zijn eigen teamleden vorming biedt rond gender equality.

Teacher training. Rechts in beeld is Bishnu Chepang, CEPP-verantwoordelijke in Makwanpur District.

Omdat beelden meer zeggen dan woorden en omdat 'actions speak louder than words' stuurde CEPP ons ook nog twee filmfragmenten door die op de Nepalese televisie vertoond werden en een beeld geven van hun werking.

<https://www.youtube.com/watch?v=zavNVrFPc4c>

Discussie binnen het School Management Committee.

Het programma start met een introductie door een nieuwslezer, gevolgd door beelden van Debahit Primary School in Raigaon in Makwanpur District, zo'n vier jaar geleden, vóór de samenwerking met CEPP. De toestand was typisch voor Nepalese lagere scholen: geen didactische materialen, geen aantrekkingskracht van het onderwijs, de kinderen blijven weg omdat ze niets leren.

Ondertussen is er veel veranderd: de klassen vol leerlingen zijn aantrekkelijk, de kinderen worden onderwezen op een interessante, vriendelijke, kindgerichte manier. Nochtans gaat het om dezelfde plaats, dezelfde leerkrachten, dezelfde leerlingen. Directrice Sunita Lama maakte van de school een voorbeeld voor de regio. Dit is de school waar de Mother Groups zorgden voor een natuurlijke omheining, waar studenten van Artevelde Hogeschool een input gaven in verband met de inrichting en pedagogische aankleding van de klassen.

CEPP's centrale idee, geschilderd op de muur van een school.

CEPP toonde de leraren films rond goede praktijkvoorbeelden in andere scholen, ook in het buurland India, gaf hen de mogelijkheid om goed functionerende scholen te bezoeken, waardeerde hun toewijding... Opvallend is het enthousiasme en het zelfvertrouwen dat leerkracht Bimala uitstraalt, de ordelijkheid van het klasje... Sunita Lama legt uit hoe het observeren van andere scholen haar motiveerde en hoe leraren vast van plan waren om het verschil te maken en ook ouders bij de werking van de school gingen betrekken.

De volgende twaalf minuten zijn een gesprek over ons programma met de leraressen: hun rol, hun problemen, hoe moeilijk het is om te beseffen hoe belangrijk ze zijn en hoe ze kunnen omgaan met het mannelijke overwicht in school en maatschappij enz.

Hoe sterk deze vrouwen geworden zijn, ook verbaal. Een bijkomend gegeven is dat veel van hun mannen in het buitenland werken (Qatar, Dubai, Japan...) en zij dus zelfstandig voor het gezin instaan, voor het huishouden, de arbeid op het land, hun beroep... Dat blijkt ook emanciperend, ze werken ook meer onder elkaar samen.

Het tweede televisiefragment (vanaf minuut 17) toont de heropbouw van Dolakha District. Ook in de wegeaanleg zijn veel vrouwen aan het werk...

Het is opvallend hoeveel in Nepal gepalaverd wordt! En hoe het toch meestal mannen zijn die in meer 'leidinggevende' functies het woord nemen. Zelf praten wij heel weinig in de vormingen die we in samenwerking met CEPP geven, want complexe ideeën kunnen we in het Nepali niet verwoorden en Engels is voor hen een barrière. Onze eigen vormingen zijn heel praktisch...

Deze link geeft een idee: <https://bikas.org/node/142>

Toch merken we een grote evolutie in de houding van de vrouwelijke leerkrachten in de schoolteams: ze zijn assertiever geworden, hun cultureel gebonden 'verlegenheid' is verminderd, ze nemen meer initiatief...

Een beeld van de werking van CEPP en van hun aandacht voor meisjes onder de leerlingen en voor vrouwelijke leerkrachten vind je op <https://bikas.org/node/89>

De foto's zijn van CEPP medewerkers, de commentaren zijn samen met Teeka Bhattarai geschreven.

We hopen dat we met deze toelichtingen konden duidelijk maken wat de werking van CEPP inhoudt en hoeveel aandacht vrouwenrechten hier ook krijgen.

Wil je de initiatieven van CEPP steunen?

Dan kan dat door een bijdrage op de rekening van BIKAS: BE32 2200 7878 0002, met als vermelding 'Vrienden van Paul en Carine' of 'Van school tot school'.

Met dank aan Zonta International, afdeling Aalst, dat ons elk jaar financieel ondersteunt. De vrijwilligers van Zonta zetten zich zowel op regionaal als op internationaal vlak in om de situatie van vrouwen te verbeteren. Zij vroegen ons op welke manier CEPP bijdraagt aan vrouwenemancipatie en inspireerden ons daardoor voor dit artikel.

Aan iedereen heel hartelijk dank!

Paul Beké en Carine Verleye

KALENDERS VOOR HAKU

Ten voordele van het Haku-project verkocht Bikas voorzitter Betty Moureaux 350 (!) wandkalenders met prachtige foto's van Nepal. Aan iedereen die mee hielp om dit te realiseren en aan degenen die een kalender kochten, een dikke merci. De opbrengst hiervan zal dienen voor de sanitaire gebouwen bij de school van Haku-Nesing, die men nu aan het bouwen is.

Was je deze keer niet in de mogelijkheid om zo'n mooie, praktische kalender te kopen dan krijg je volgend jaar opnieuw een kans. Je leest het wel in het Bikas tijdschrift.

VAN SCHOOL TOT SCHOOL

De Onze-Lieve-Vrouw-van-Lourdescolleges van Edegem en Mortsel steunen elk jaar projecten. Dit jaar kozen ze onder andere het Haku-project om zich voor in te zetten. Door allerlei activiteiten gedurende het hele jaar te organiseren, wordt er geld ingezameld dat voor de bouw van de school in Haku-Nesing zal dienen.

Betty, onze voorzitter, ging in de klassen van deze middelbare school informatie geven over Nepal en het project. Vol enthousiasme werd er geluisterd en nu is het aan de jongeren om te tonen wat ze in hun mars hebben.

We wensen hen alvast veel succes met al hun activiteiten.

KOEKJES VOOR NEPAL

De leerlingen van de basisschool van het Atheneum van Veurne willen dit jaar iets doen rond Nepal. Aan de hand van een beeldmontage krijgen zij info over dit prachtige

Himalayaland. Naast zoveel natuur- en cultuurpracht zien ze ook hoe verwoestend de natuur er kan te keer gaan. Door middel van een koekjesverkoop willen ze geld inzamelen om de bouw van de school in Sano Haku te steunen. Wij wensen de leerlingen van GO! BS Veurne een leerrijke les en een heel lekkere en succesvolle koekjesverkoop. Dankjewel of zoals men in Nepal zegt 'dhanyabad'!

OP STAP VOOR NEPAL

Ook in de middelbare school het GITO van Nijlen zijn de jongeren actief bezig met Nepal.

Nadat men ook hier meer over Nepal en onze projecten heeft geleerd, gaat men in april een grote solariteitsvoettocht ondernemen.

Familie, vrienden en kennissen worden opgeroepen om te sponsoren terwijl de jongeren hun beste beentje zullen voorzetten.

Wie weet is deze voettocht wel een aanzet om ooit eens een heuse trektocht in de Himalaya te ondernemen.

Wil jij ook graag voor jouw school of vereniging zo'n informatieve en beklievende beeldmontage tonen, neem dan contact op met ons. Wij zoeken dan samen naar een gepaste dag en komen met plezier langs.

DHANYABAD VANWEGE DE BRICK CHILDREN

De GRIS, Gemeentelijke Raad Internationale Samenwerking, van de gemeente Lubbeek en de GROS, Gemeentelijke adviesRaad Ontwikkelingssamenwerking, van de gemeente Kortenberg schonken respectievelijk 1 000 en 1 500 euro aan het project Brick by Brick en het Cerebral Palsy Centrum. Hartelijk dank!

Diegenen die onze vorige films 'Brick by Brick' (2011) en 'Lhasa-Kathmandu, de weg naar de vrijheid' (2016) hebben gezien, weten dat de BBCSF al jaren fondsen werft door voorstellingen te organiseren in heel Vlaanderen. Recent waren we op uitnodiging te gast in Geraardsbergen bij de vereniging 'De Breydelzonen'. De voorstelling was een succes, een grote opkomst en een geïnteresseerd publiek. Deze voorstelling bracht 500 euro op die integraal in het project zal worden geïnvesteerd. Dhanyabad!

Sinds enige tijd stelt in ons tijdschrift iemand van het Bikas bestuur zichzelf voor. We willen zo bij iedere naam ook een gezicht plakken en de mens achter dat gezicht een beetje gestalte geven. In dit eerste tijdschrift van 2018 stellen we bestuursleden Gabriël Roegiers en José Smulders aan jullie voor.

Gabriël Roegiers
bestuurslid

In 1999 kwam ik voor het eerst in Nepal via mijn werk. In het weekend was ik vrij en vloog naar Pokhara. Daar maakte ik een wandeling met de bedoeling eens te zien hoe de Nepalezen echt leven. Zo kwam ik ook in het Tashiling Tibetaans vluchtelingenkamp terecht. Daar raakte ik aan de praat met een Tibetaanse verkoopster en hoorde van de moeilijkheden die de Tibetaanse vluchtelingen in Nepal ondervinden. Om hen te helpen een betere toekomst te bereiken, besloten wij samen te werken door hun kinderen te ondersteunen in hun studies. Om zo de cirkel van de armoede te doorbreken. Dat werd het project Child Happiness (CH) en via Bikas oprichter Jos Gobert werd het een project van Bikas.

Eerst waren het enkel Tibetaanse kinderen. Later kwamen daar behoeftige kinderen bij uit sloppenwijken van Pokhara, werkende kinderen (zeg maar kinderslavernij) aangebracht door CLEP (Child Labour Elimination Program in Pokhara), arme kinderen van Dhikur Pokhari (nabij Naudanda) en kinderen van de weeshuizen Hopeful Home en Sabitri United Social Services (Kathmandu). CH groeide uit tot 44 kinderen. De meeste kinderen woonden zeer verspreid en gingen ook naar diverse verschillende scholen. Dat bracht contacten met de vele scholen, schoolrapporten, foto's, briefwisseling tussen kind en sponsor, bezoeken aan ouders, scholen en kinderen met zich mee. Een lokale medewerker was onmisbaar om de families zelfs maar terug te vinden bijvoorbeeld na een verhuizing. Dat alles en de onmisbare financiële controle namen toch wel veel vrije tijd in beslag.

Toen Jill Vervoort in 2010 het voorzitterschap neerlegde, werd ik verkozen tot nieuwe voorzitter. Intussen was ik zelf ook met andere projecten bezig, zoals de bouw en uitrusting van de bloedbank in Beni, de bouw van een secundaire school in Takam (beide in het Myagdi district), de uitrusting

van het hospitaal in Khandbari (Sankhuwasabha district) met een zware drijfkrachtgenerator. Verder de heraanleg en verbreding van het Kalipul-Dilfant ezelspad (Parbat district) plus de uitbreiding van het pad naar de Bidya Jyoti hoger secundaire school in Majhphant (fase twee). De bouw van de stutmuur ter beveiliging tegen aardverschuiving van de speelplaats en school te Lulang (Myagdi district). Voor de laatste twee projecten zijn nog uitbreidingen in behandeling. Met uitzondering van het Child Happiness project zijn dit telkens 'structurele' projecten. Projecten die een ganse gemeenschap ten goede komen en haar naar een hoger niveau van levenskwaliteit proberen te tillen. Dat is ook waar de focus van Bikas op ligt.

Op 25 april 2015 werd Nepal getroffen door een zware aardbeving van 7,8 op Richter schaal. Bikas was bij de eersten om noodhulp projecten op te starten. Ook anderen namen initiatieven om Nepal te helpen en vonden zo de weg naar Bikas. Verschillende van de hieruit voortvloeiende projecten lopen trouwens nog steeds door. In mijn persoonlijke situatie was dit alles toch een te zware werklast. Ik was dan ook blij dat huidig voorzister Betty Moureaux in 2016 de fakkel wou overnemen.

Momenteel ben ik nog projectleider van de projecten Kalipul fase drie (heraanleg en verbreding van het voetpad van Dilfant naar Kotghar) en Lulang (aanvraag voor het omheinen van de speelplaats ter voorkoming dat spelende kinderen van de hoge stutmuur zouden afvallen). Daarnaast, sinds bestuurslid en Bikas secretariaatscontact Mariette Ballegeer getroffen werd door een zwaar verkeersongeval, neem ik tevens de verzending van het Bikas tijdschrift per post voor mijn rekening. Wie een adresverandering wil doorgeven, kan dit dus ook rechtstreeks aan mij doen via email naar gaby@bikas.be.

*Nog een hartelijke 'Namaskar' groet!
Gaby Roegiers*

José Smulders

In 2009 bezochten mijn echtgenoot, Guy Der Kinderen en ik voor de eerste keer Nepal. We sponsoren daar twee kinderen om hen in staat te stellen naar school te gaan. Tijdens dat eerste bezoek beroerde we warmte van de Nepalese bevolking ons onmiddellijk en natuurlijk ook de schoonheid van het land met zijn uitzonderlijke natuurpracht. Maar ook de zichtbare armoede raakte ons tot in het diepste van ons hart. We beloofden toen aan onze 'sponsorkindjes' om iedere twee jaar terug te komen om hen te bezoeken. Wat ons ook de gelegenheid zou geven om dat prachtige land verder te verkennen.

In 2013 kwamen we via Marian Schrijvers en haar echtgenoot José Wouters in contact met Bikas. Voor ons was het werkelijk een schot in de roos. Een organisatie zoals Bikas verdient alle medewerking om Nepal meer op de kaart te zetten en het land te steunen in zijn verdere ontwikkeling. Vanaf toen begonnen we met het bijwonen van de maandelijkse vergaderingen.

Zoals als vaak werd gezegd en geschreven, voelt het aan alsof we er familie bij kregen. Ieder doet daar zijn deel met evenveel vurig enthousiasme én met een warm hart voor Nepal.

Op één van de vergaderingen vroeg men ons, om tijdens ons volgend bezoek aan het land, eens een kijkje te gaan nemen in het hospitaal van Khandbari, of dat er voldoende materiaal voorhanden zou zijn om de bevolking daar verder te helpen. Het ziekenhuis ligt in dezelfde stad als de school waar een van onze sponsorkinderen naar toe gaat. Wij hebben het hospitaal bezocht en Bikas op de hoogte gebracht van de toestand aldaar. Ondertussen is er een generator geleverd en die doet zijn werk prima tijdens de werkzaamheden in het ziekenhuis. De artsen waren ook heel tevreden met het initiatief van Bikas.

Zoals vele scholen in Nepal was ook de school in Khandbari niet in goede staat. Na de aardbeving van april 2015 werden we door de directeur van de school gecontacteerd met de vraag om te helpen. Door de aardbeving was de school er erg aan toe. Ze was gedeeltelijk ingestort en een groot aantal kinderen kon geen les meer volgen. Vanzelfsprekend zijn we toen peter geworden van dit project. Dit was voor ons het moment om een dossier in te dienen en verder te werken om inkomsten te verzamelen voor dit mooie land.

Bij de acties die we organiseren, merken we tot onze vreugde dat een groot gedeelte van de mensen in Oud-Turnhout ondertussen Nepal ook in hun hart dragen. Mijn echtgenoot Guy ondersteunt mij achter de schermen en moedigt mij aan om het nodige te doen om Bikas en Nepal te ondersteunen.

DE CREATIVITEIT VAN JONGE ONDERNEMERS

Hoe een container een nieuwe bestemming krijgt

Tijdens de aardbeving in 2015 verzamelden talrijke klanten van de firma Sioen een grote hoeveelheid hoogwaardige zeilen en tenten bijeen voor Nepal. Dankzij de milde schenking van een container door de heer Rob Van Doorn van zeilmakerij Van Doorn uit Nederland en de bijdrage in de transportkosten door de firma Sioen zelf, werden de zeilen naar India verscheept. Van daaruit werden ze per vrachtwagen naar Kathmandu gebracht, waar de organisatie Himalayan Climate Institute (HCI), één van de Nepalese partners van Bikas, de verspreiding van het materiaal op zich nam. Shilshila, de enthousiaste en creatieve manager van HCI, een organisatie die vooral miniondernemingen opzet waarmee minderheidsgroepen aan een opleiding en een toekomst geholpen worden, was niet enkel blij met het materiaal, maar ook met de container zelf, die ze als opslag- of kantoorruimte wilde gebruiken.

Toen we op 5 januari onverwacht een bezoek brachten aan HCI in Kathmandu, zagen we een mooie groene containerduplex op de parking aan de straatkant staan. Het was de container, in twee gedeeld, van ramen, een trap en elektriciteit voorzien, en mooi ingericht. De benedenruimte wordt een winkel waarin de producten van de miniondernemingen en de proeftuin van HCI zullen verkocht worden. Boven is er een kantoorruimte waarin sollicitatiegesprekken gebeuren voor nieuwe kandidaat medewerkers en cursisten. Shilshila en haar team hebben de container dichtbij de straat gezet, als voorbeeld en inspiratie voor de voorbijgangers en geïnteresseerden om ook met een container aan de slag te gaan. Net zoals wel vaker gebeurt, zien de mensen van HCI mogelijkheden om creatief met materiaal en middelen aan de slag te gaan. De container van Sioen krijgt in Kathmandu een opvallende plaats in een dynamisch en ondernemend team van Nepalese jongeren die hun opleiding en kennis inzetten om in eigen land een toekomst te realiseren.

Lut De Jaegher, AHS Gent

BERGEN VAN DE GODEN

BERGEN VAN DE GODEN

Mountains of the Gods

Zo heet de nieuwste productie van het filmteam van de BBCSF. Ze trokken in september vorig jaar met een kleine ploeg én met privé middelen terug naar Tibet, voor sommigen al de derde keer in de verboden stad Lhasa.

Tibet blijft fascineren en evolueren, zegt het team. Het is onvoorstelbaar hoe het land tussen hun eerste bezoek in 2011 en nu is veranderd.

Klimatologisch is er een aardverschuiving gaande, de gletsjers smelten tegen een hoog tempo. In heel Tibet is men begonnen met het planten van miljoenen bomen, zelfs tot boven de boomgrens van 4500 meter. Op de rotsen verschijnen massaal mossen en wortelen bomen. Wouden groeien in de machtige rivierbeddingen, waterlopen die bijna drie miljard mensen in Zuid-Azië voorzien van drinkwater. China legt wegen en spoorlijnen aan in heel Tibet. Er is geen stad of groot dorp waar niet wordt gebouwd. De migratiestroom vanuit China blijft Tibet overspoelen.

Voor het draaien van hun nieuwe film trok de BBCSF filmploeg vanuit Lhasa via de noordelijke route tot in Ali, een stad in volle groei aan de grens met India en Pakistan, nabij Ladakh.

Een onvergetelijke tocht van meer dan 2700 km op het hoogplateau. Wellicht waren ze één van de eerste westelijke ploegen die gebruik konden maken van de nieuw aangelegde noordelijke route.

Ze filmden niet alleen de gigantische bergketens, de fascinerende landschappen met hun specifieke fauna en flora, ze bezochten onderweg ook de vele kloosters waar ze zochten naar de diepere betekenis van de plaatselijke gebruiken. Ze volgden de pelgrims op hun tocht, hun kora rond tempels, kloosters, heilige meren en bergen. Uiteindelijk trokken ze via de zuidelijke route naar het mysterieuze Tsaparang en Tolling en daarna naar de heilige berg

BIKAS ON LINE

Buiten onze website - <https://www.bikas.org/> - zijn we nu ook te vinden op Facebook, zoek naar Bikas België-Belgique ... en wordt vriend van Bikas!

HET BIKAS TIJDSCHRIFT IN KLEUR???

Dat kan als u over een e-mail adres beschikt. Stuur uw e-mail adres naar de redactie via irene@bikas.be, met de vermelding 'Bikas tijdschrift digitaal'. Uiteraard kan u ook de papieren Bikas blijven ontvangen, vermeld dan 'Bikas tijdschrift digitaal EN per post'.

HAPPY NEW YEAR 2602

Kailash. Ze filmden de pelgrims die in drie dagen te voet een kora lopen rond de berg, 52 km lang op een gemiddelde hoogte van 5000 meter. Ze staken er samen met de bedevaarders de Drölma-La bergpas over, 5600 meter hoog en ze filmden er de pelgrims die zich om de drie passen volledig ter aarde werpen.

De film wordt een vervolg op 'Lhasa-Kathmandu, de weg naar de vrijheid', waarin de geschiedenis van Tibet werd verteld. Nu wordt er gefocust op het heden.

Het wordt een uniek beeldverhaal dat zich afspeelt in het land van mythen en legenden, aan de voet van de Himalaya, het land van de sneeuwpanter, het land waar de Tibetanen nog altijd hun kora lopen...

De première van de film heeft plaats op zondag 23 september in zaal OC Colomba in Kortenberg.

Naast de twee producties die in Tibet werden gedraaid, filmde de ploeg eerder al de film 'Brick by Brick' over de Brick Children en hun school.

Wie interesse heeft om een film te programmeren ten voordele van de Belgian Brick Children School Foundation kan contact opnemen via de websites www.brickbybrick.be of www.bikas.be. Of per e-mail via alsichcan1432@gmail.com

Neen, dit is geen typefout!

Op 30 december vorig jaar vierden de Gurungs, een Nepalese etnische groep, hun Nieuwjaar en hun telling staat reeds op 2602.

Overal in de wereld waar er Gurungs samen leven, waren er festiviteiten om het Jaar van de Hond te verwelkomen. Ook in België werd deze jaarlijkse traditie in ere gehouden, deze keer in Kessel-Lo.

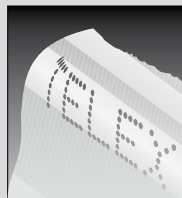
Het werd een aangename avond vol dans, muziek, speeches en uiteraard ook met lekker Nepalees eten. Onze voorzitter, Betty Moureaux, was aanwezig om de meer dan 600 Gurungs een gelukkig en voorspoedig jaar toe te wensen, ook de Nepalese Ambassadeur, Lok Bahadur Tapa en parlementslid Els Van Hoof waren van de partij.

WANDELREIZEN SPECIALIST IN NEPAL

**ANDERS
REIZEN**

- in groep
- individueel op maat

ANDERSREIZEN.BE/NEPAL

Het is 30 jaar geleden dat Jos Gobert de ontwikkelingsorganisatie voor Nepal – Bikas – gestalte gaf en samen met zijn vrouw Betsy en een groepje enthousiastelingen plaatselijke kleine projecten financiële en logistieke ondersteuning gaven. Het ging in het begin veelal over projecten die de watervoorziening in dorpen verbeterde, de bouw van schooltjes en bruggen, projecten rond vrouwenemancipatie...

Nu, acht jaar na het overlijden van Jos en Betsy bestaat Bikas nog steeds. Hun ziel en hun enthousiasme leven als het ware voort in hun 'volgelingen'. Want in plaats van een stille dood te sterven nadat de stichters er niet meer zijn, is Bikas levendiger dan ooit. Het bestuur is sinds de aardbeving uitgebreid met ijverige medewerkers met eenzelfde doel, namelijk Nepal en in het bijzonder de allerarmsten een betere toekomst geven.

Omdat Bikas zijn sponsorgelden en giften ten volle wilt besteden aan de projecten in Nepal, zien we af van een nationale Bikas dag en verspreiden we onze activiteiten over het hele land, Wallonië zowel als Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en dit gedurende de hele periode 2018-2019.

We houden jullie van onze activiteiten op de hoogte via dit tijdschrift en ook via onze website. Er staan voor de nabije toekomst alvast drie activiteiten geprogrammeerd. Wie in de buurt woont, kom eens even langs, we staan jullie graag te woord.

BELEVENISSEN VAN 20 AVONTURIERS 20 DAGEN IN NEPAL

Zoals je elders in dit tijdschrift kan lezen, waren onze bestuurders Jill Vervoort en Karel Arets samen met een groep avontuurlijke reisgenoten in oktober vorig jaar op bezoek in Nepal. Uit de talrijke beelden die ze vastlegden, maakten ze een montage die ze graag willen delen.

Zaterdag 17 maart

om 19.30 uur en zondag 18 maart om 14 uur

Refter van de gemeentelijke basisschool, Brulens 36A,
2275 Gierle

Inkom gratis

Opbrengst ten voordele van Bikas,
30 jaar actief in Nepal

vervolg op p 20

NIEUW MUSEUM OP TRIBHUVAN AIRPORT

In maart 2015 slipte een Airbus A330 van Turkish Airlines van de startbaan. Het had 224 passagiers aan boord waaronder ook twee Bikas bestuursleden. Het vliegtuig kwam met zijn neus terecht in de berm aan het uiteinde van het asfalt. Gelukkig geraakte niemand gewond, maar de luchthaven moest wel vier dagen gesloten blijven omdat men er niet in slaagde het toestel te verplaatsen. Het werd uiteindelijk naar een verlaten hoek van de luchthaven gesleept waar het twee jaar lag te roesten. Tot piloot Bed Upreti op de idee kwam om het tot een luchtvaartmuseum om te toveren. Hij investeerde 510 000 euro in de aankoop. Hij werkte enkel 's nachts als de luchthaven gesloten was. Het duurde ongeveer zes weken voor een team ingenieurs het 63 meter lange vliegtuig in tien stukken ontmanteld had. Dan werd alles op vrachtwagens geladen en 500 meter verder naar de overkant van de weg gereden. Het duurde dan nog eens twee maanden vooraleer alle onderdelen terug op hun plaats zaten. Doordat alle zetels uit het vliegtuig werden gehaald, is het een ruim museum geworden. Het business-gedeelte van het vliegtuig zal een model van het eerste vliegtuig van de gebroeders Wright bevatten. In de staart van het vliegtuig komt er een café. Upreti hoopt dat het museum jonge mensen zal inspireren om piloot of ingenieur te worden.

ZOVEELSTE SLACHTOFFER VAN CHHAUPADI

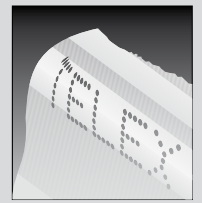
Begin dit jaar stierf een 21-jarige Nepalese vrouw door verstikking. Ze was door haar man tijdens haar menstruatie verbannen naar een hutje buitenshuis. Om de bijtende koude te verdrijven, stookte de vrouw in de kleine ruimte een vuurtje en stikte in de rook. Binnenkort wordt deze wrede traditie bij wet verboden maar het zal zeker op het platteland nog een tijd duren vooraleer dit hardnekkige bijgeloof zal uitgeroeid zijn. De vrouwen worden tijdens hun periode van de maand als onrein beschouwd en worden uit hun huis verbannen om de toorn van de goden te vermijden in de vorm van ziektes bij familieleden of vee.

BASEJUMPER MAAKT DODELIJKE SPRONG IN DE HIMALAYA

De wereldberoemde Russische basejumper Valery Rozov (52) overleed in november vorig jaar na een ongeval op de Ama Dablamberg in het oosten van Nepal. Hij sprong op 6 700 meter hoogte maar botste tegen de berghelling. Hij overleefde de klap niet. Rosov was sinds 2016 recordhouder voor de hoogste basejump ooit. Hij sprong vanop 7 700 meter hoogte van de berg Cho-Oyu in Tibet. Red Bull, dat de stunts van de waaghals sponsorde, omschrijft de man als 'een uiterst professionele atleet en een luchtavonturier met een sterke wil'.

GEEN DANSENDE BEREN MEER IN NEPAL

Van de middeleeuwen tot de negentiende eeuw waren dansberen een populaire vorm van vermaak in Europa en Azië. Dierenrechtenorganisaties hebben ondertussen zo goed als overal een einde kunnen maken aan deze vreselijke traditie. Het Jane Goodall Institute heeft in samenwerking met World Animal

Protection en de plaatselijke politie de laatste twee dansende beren in Nepal kunnen redden uit hun gevangenschap. De lippenberen, een negentien jaar oud mannetje en een zeventien jaar oud vrouwtje, werden jaren geleden verkocht aan mensen die ze gebruikten voor de illegale praktijk. De eigenaars haalden de tanden van de dieren weg en doorboorden hun neuzen om er nadien een touw in te schuiven. Zo konden ze de dieren gemakkelijk in bedwang houden. De beren Rangila en Sridevi verblijven nu tijdelijk in het park Amlekhguni Forest and Wildlife Reserve om te herstellen van de jarenlange psychologische stress. Het was voor de redders een prima manier om 2017 af te sluiten.

GEEN SOLOBEKLIMMINGEN MEER OP DE MOUNT EVEREST

Sinds eind vorig jaar is het verboden om in je eentje de Mount Everest te beklimmen. De bedoeling is om het aantal ongevallen te verminderen. Ook mensen die een dubbele amputatie achter de rug hebben of blinden mogen niet langer het hooggebergte in. Op deze nieuwe regel wordt negatief gereageerd door de liefhebbers van solobeklimmingen. Voor het toegenomen risico op ongevallen beschuldigen ze de commerciële expedities, die files zouden veroorzaken op het Dak van de Wereld. De beslissingen die op 28 december 2017 werden genomen, maken deel uit van een pakket met het oog op het nieuwe klimseizoen. Jaarlijks trekken toeristen

uit de hele wereld naar Nepal dat acht van de veertien toppen hoger dan 8 000 meter wereldwijd telt. Vorig jaar reikte het Himalayastaatje een recordaantal van 373 vergunningen uit. Expedities gebeuren meestal met de hulp van Nepalese gidsen, de zogenaamde sherpa's. Op de Tibetaanse flank van de Everest gelden deze maatregelen niet.

HOLIDAY... EEN NEPALEES IN DE FRUITSECTOR

In de eerste helft van oktober vorig jaar landde een Nepalese filmcrew in Sint-Truiden. De in Nepal succesvolle regisseur Basante Niraula kwam naar de Haspengouwse fruitstreek om het verhaal van een uitgebuite plukker te draaien. De film komt dit jaar in alle Nepalese zalen en zal wellicht ook in België verdeeld worden. Rajendra Rasaily (48), die al jaren in Sint-Truiden woont, regelde in zijn thuisstad alles voor de crew. Zo kon de filmploeg ongestoord filmen bij zijn buurman-fruitteiler Theo Billen, die steeds seizoenarbeiders te werk stelt, in het verleden ook Nepalezen. 'Holiday' heeft verschillende verhaallijnen. Enerzijds is er het verhaal van welgestelde Nepalezen die in België op vakantie komen. Een tweede verhaal in de film draait rond een man die jaren geleden via een mensensmokkelaar in Sint-Truiden belandde. In het verhaal zit een belangrijke levensles: niets is wat het lijkt en niet alle buitenlandse avonturen zijn droomscenario's. Naast Sint-Truiden werd er onder andere ook gefilmd in Antwerpen en Brussel.

ANG TSHERING SHERPA & JO LOGGHE...
+45 jaar ervaring!
MET ZOON DAWA STEVEN SHERPA, BERGBEKLIMMER
EVEREST, LHOTSE, CHO OYU, GREAT HIMALAYA TRAIL

NEPAL - TIBET - BHUTAN - SIKKIM

• RONDREIZEN • TREKKING • RAFTING • SAFARI • HOTELRESERVATIE • VLEGTUIGBOEKINGEN • EXPEDITIES

ASIAN TREKKING
Estd. 1982

P.O. Box 3022 Thamel, Kathmandu, Nepal
Phone: 00977 (1) 4424249 / Fax: 00977 (1) 4411878
E-mail: info@asian-trekking.com / www.asian-trekking.com

Contactadres en info:
Astridlaan 39, 8310 Assebroek
Email: astrek@scarlet.be / Tel: 0473 32 65 87

30 JAAR BIKAS

30 JAAR BIKAS

ONTBIJTEN VOOR KHANDBARI

José Smulders en Guy Der Kinderen nodigen uit om te komen ontbijten ten voordele van de school in Khandbari, waarvan zij de projectverantwoordelijken zijn.

Ze presenteren een uitgebreide ontbijttafel: ham, kaas, eieren met spek, salades, fruit, yoghurt en gebak. Er is keuze uit een ruim assortiment aan brood: bruin en wit brood, rozijnenbrood, sandwiches en broodjes. Bij dat alles hoort een lekker kopje koffie of thee, een fruitsap of appelsap.

Zondag 22 april vanaf 8.30 uur
Gemeenschapscentrum De Heischuur, Schuurhoven 2,
2360 Oud-Turnhout

Inkom: volwassenen 16 euro - kinderen 10 euro
Inschrijven kan via bikasnepal@outlook.be
Betalen kan op BE47 7310 4497 9780

30 JAAR BIKAS

APERITIEFCONCERT TEN VOORDELE VAN HAKU

Het Leuvense solidariteitskoor Caminhando brengt een concert dat bestaat uit drie luiken: aardbeving, heropbouw en toekomst. Na het concert is er gelegenheid tot napraten tijdens een aperitief met hapje achteraf. Wie wat langer wil blijven, kan tijdens de namiddag gaan luisteren naar Davy Aerts die een beeldmontage brengt van zijn Cholatse - Ama Dablam expeditie. Of je kan een lezing bijwonen over chakra's, een term die ontleend is aan de hindoe cultuur - religie. Er wordt ondertussen volop aan de invulling van het programma gewerkt. Er is ook gedacht aan de hongerige magen want een food truck voorziet de aanwezigen van een Aziatische maaltijd, met ook een vegetarische variant.

Zondag 3 juni, aanvang concert om 11 uur
H. Hart Instituut, Naamsesteenweg 355, 3001 Leuven-
Heverlee

Meer info over dit gebeuren in ons volgend tijdschrift.

BIKAS ACTIEF

SOLIDARITEITSBRUNCH GIERLE

Verwen jezelf, je familie, je vrienden met een lekker uitgebreid ontbijt en steun op die manier de organisaties uit Gierle die projecten in het zuiden steunen. Eén van die organisaties is BIKAS.

Zondag 11 maart van 10 tot 14 uur
Parochiezaal Sint-Jan, Deneffstraat 15, 2275 Lille-Gierle

Inkom: volwassen 15 euro - kinderen van 4 tot 11 jaar 10 euro
Vooraf inschrijven op gierle@oww.be -
telefoon 014 55 35 61 - gsm 0484 91 96 68
Organisatie: Oxfam Wereldwinkel in samenwerking met de deelnemende verenigingen

BIKAS

FOCUS OP NEPAL

colofon

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VOOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING IN NEPAL

'BIKAS' ASSOCIATION VZW

Vol.29, n°1 - januari / februari / maart 2018 - Afgiftekantoor: GENT-X Erkenning : P206908

Steun: 10 EURO op rekening **BE32 2200 7878 0002** op naam van Bikas Association vzw. (fiscaal attest voor giften vanaf 40 EURO)

Verantwoordelijke uitgever: Irene Van Driessche, ivd_cataogh@yahoo.com **Secretariaat:** Mariëtte Ballegeer, Van Dornestraat 144, 2100 Deurne, België (alle briefwisseling op dit adres)- tel. 03 324 13 26 - info@bikas.be - www.bikas.be - Ondernemingsnummer Bikas 476 058 875 - Ook een franstalige Bikas is verkrijgbaar, vraag informatie op het secretariaat - Opmaak en druk : www.dewrikker.be

'Bikas' is het Nepalese woord voor 'ontwikkeling'